॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

प्राचीनंव श्यं करोति देवमनुष्या दिशो व्यंभजन्त प्राचीं देवा दंक्षिणा पितर्रः प्रतीचीं म्मनुष्यां उदींची श्र रुद्रा यत्प्राचीनंव श्यं करोति देवलोकमेव तद्यजंमान उपावंतिते परि श्रयत्यन्तर्हितो हि देवलोको मंनुष्यलोका-त्रास्माल्लोका थ्स्वेतव्यमिवेत्यां हुः को हि तद्वेद यद्यमुष्मिल्लों के-ऽस्तिं वा न वेति दिक्ष्वतीं काशान्करोति॥१॥

उभयों र्लोकयोरिभिजिंत्यै केशश्मृश्रु वंपते न्खानि नि कृन्तते मृता वा एषा त्वगंमेध्या यत्केशश्मृश्रु मृतामेव त्वचंममेध्यामंपहत्यं यज्ञियों भूत्वा मेधुमुपैत्यिङ्गंरसः सुवर्गं लोकं यन्तोऽपस् दीक्षात्पसी प्रावंशयत्रपस् स्नांति साक्षादेव दीक्षात्पसी अवं रुन्द्धे तीर्थे स्नांति तीर्थे हि ते ताम्प्रावंशयन्तीर्थे स्नांति॥२॥

तीर्थमेव संमानानां भवत्यपों ऽश्ञात्यन्तर्त एव मेध्यों

भवति वासंसा दीक्षयति सौम्यं वै क्षौमं देवतंया सोमंमेष देवतामुपैति यो दीक्षंते सोमंस्य तुनूरंसि तुनुवं मे पाहीत्यांह् स्वामेव देवतामुपैत्यथों आशिषंमेवैतामा शांस्तेऽग्नेस्तूंषाधानं वायोर्वातपानंम्पितृणान्नीविरोषंधीनाम्प्रघातः॥३॥

आदित्यानां प्राचीनतानो विश्वेषां देवानामोतुर्नक्षेत्राणामतीक प्तथ्संवदेवत्यं यद्वासो यद्वासंसा दीक्षयंति सर्वाभिरेवैनं देवतांभिदीक्षयति बहिःप्राणो वै मंनुष्यंस्तस्याशंनं प्राणों ऽश्ञाति सप्राण एव दीक्षत आशितो भवति यावांनेवास्यं प्राणस्तेनं सह मेध्मुपैति घृतं देवानाम्मस्तुं पितृणान्निष्यंक्षम्मनुष्यांणान्तद्वे॥४॥

पुतथ्संवदेवत्यं यन्नवंनीतं यन्नवंनीतेनाभ्यक्के सर्वा पुव देवताः प्रीणाति प्रच्युंतो वा पुषोऽस्माल्लोकादगंतो देवलोकं यो दीक्षितौऽन्तरेव नवंनीतन्तस्मान्नवंनीतेनाभ्यंक्के-ऽनुलोमं यजुंषा व्यावृत्त्या इन्द्रो वृत्रमंहन्तस्यं कनीनिका परापत्तत्तदाञ्जनमभवद्यदाक्के चक्षुरेव भ्रातृंव्यस्य वृक्के दक्षिणम्पूर्वमाङ्के॥५॥ स्व्य हि पूर्वम्मनुष्यां आञ्चते न नि धांवते नीव हि मंनुष्यां धावंन्ते पञ्च कृत्व आङ्के पञ्चांक्षरा पङ्किः पाङ्कों यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्धे परिमित्माङ्केऽपरिमित् हे हि मंनुष्यां आञ्चते सतूंलयाङ्केऽपंतूलया हि मंनुष्यां आञ्चते व्यावृत्त्यै यदपंतूलयाञ्चीत वर्ज्ञं इव स्याथ्सतूंलयाङ्के मित्रत्वायं॥६॥

इन्द्रों वृत्रमंहुन्थ्सोऽ चे पोऽ चे भ्यंम्रियत् तासां यन्मध्यं यिज्ञयु सदेवमासी त्तदपोदं कामृत्ते दुर्भा अभवन् यहं भेपु श्री लेः प्वयंति या एव मध्यां यिज्ञयाः सदेवा आपस्ताभिरेवैनं म्पवयति द्वाभ्यां पवयत्यहोरात्राभ्यां मेवैनं म्पवयति त्रिभिः पंवयति त्रयं हमे लोका एभिरेवैनं लोकैः पंवयति पश्चभिः॥७॥

प्वयति पश्चौक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञा यज्ञायैवैनंम्पवयति षङ्किः पंवयति षङ्घा ऋतवं ऋतुभिरेवैनंम्पवयति सप्तभिः पवयति सप्त छन्दार्रस् छन्दोभिरेवैनंम्पवयति न्वभिः पवयति नव वै पुरुषे प्राणाः सप्राणमेवैनंम्पवयते यत्येकंविरशत्या पवयति दश् हस्त्यां अङ्गुलयो दश् पद्यां आत्मैकंविर्शो यावांनेव पुरुष्स्तमपंरिवर्गम्॥८॥

प्वयति चित्पतिंस्त्वा पुनात्वित्यांह् मनो वै चित्पतिर्मनंसैवैनंम्पवयति वाक्पतिंस्त्वा पुनात्वित्यांह वाचैवैनंम्पवयति देवस्त्वां सिवता पुनात्वित्यांह सिवतृप्रंसूत प्वैनंम्पवयति तस्यं ते पिवत्रपते पिवत्रंण यस्मै कम्पुने तच्छंकेयमित्यांहाशिषंमेवैतामा शांस्ते॥९॥

अतीकाशान्कंरोत्यवेशयन्तीर्थे स्नांति प्रघातो मंनुष्यांणान्तद्वा आङ्के मित्रत्वायं

पुञ्चभिरपंरिवर्गमृष्टाचंत्वारि २शच॥१॥॥——[१]

यावंन्तो वै देवा यज्ञायापुंनत् त एवाभंवन् य एवं विद्वान् यज्ञायं पुनीते भवंत्येव बहिः पंवियत्वान्तः प्र पांदयित मनुष्यलोक एवैनंम्पवियत्वा पूतन्देवलोकम्प्र णयत्यदीक्षित् एक्याहुत्येत्याहुः स्रुवेण् चतंस्रो जुहोति दीक्षित्त्वायं स्रुचा पंश्रमीं पश्चाक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्ध आकूँत्यै प्रयुजेऽग्रये॥१०॥

स्वाहेत्याहाकूँत्या हि पुरुषो यज्ञम्भि प्रयुङ्के यज्ञेयेतिं मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहेत्यांह मेधया हि मनसा पुरुषो यज्ञमभिगच्छंति सर्रस्वत्यै पूष्णेऽग्नये स्वाहेत्यांह वाग्वै सर्रस्वती पृथिवी पूषा वाचैव पृथिव्या यज्ञम्प्र युंङ्क आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्यांहु या वै वर्ष्यास्ताः॥११॥

आपोऽशाँन्ता इमल्लाँकमा गंच्छेयुरापों देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्यांहास्मा एवैनां लोकायं शमयति तस्माँच्छान्ता इमल्लोंकमा गंच्छन्ति द्यावांपृथिवी इत्यांह द्यावांपृथिव्योर्हि यज्ञ उर्वन्तरिक्षमित्यांहान्तरिक्षे हि यज्ञो बृहस्पतिंनीं हृविषां

आपों देवीर्बृहतीर्विश्वशंम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्दिव्या

वृधातु॥१२॥
इत्यांह् ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्मै यज्ञमवं रुन्द्धे यद्भ्याद्विधेरितिं यज्ञस्थाणुमृच्छेद्धधात्वित्यांह यज्ञस्थाणुमेव परिं वृणक्ति प्रजापंतिर्यज्ञमंसृजत

यज्ञस्थाणुम्व परि वृणक्ति प्रजापतिय्ज्ञमसृजत् सौंऽस्माथ्सृष्टः परांङ्ये प्र यजुरहींनात्प्र साम् तमृग्दंयच्छ्द्यदगुदयंच्छ्त्तदौंद्गह्णस्यौंद्गहण्त्वमृचा॥१३॥

जुहोति यज्ञस्योद्यंत्या अनुष्टुप्छन्दंसामुदंयच्छ्दित्यांहुस्तस्म जुहोति यज्ञस्योद्यंत्ये द्वादंश वाथ्सबन्धान्युदंयच्छ्नित्यांहुस्तस्म दीक्षयन्ति सा वा एषर्गनुष्टुग्वागंनुष्टुग्यदेतय्र्चा दीक्षयंति

वाचैवैन् सर्वया दीक्षयित विश्वे देवस्यं नेतुरित्यांह

सावित्र्येतेन मर्तो वृणीत सख्यम्॥१४॥

इत्यांह पितृदेव्त्यैतेन विश्वे राय इंष्ध्यसीत्यांह वैश्वदेव्येतेनं द्युम्नं वृंणीत पुष्यस् इत्यांह पौष्ण्येतेन सा वा एषर्व्सर्वदेवत्यां यदेतय्चां दीक्षयंति सर्वाभिरेवैनं देवतांभिदीक्षयति सप्ताक्षंरम्प्रथमम्पदमृष्टाक्षंराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुपं यन्ति यानि चत्वारि तान्यष्टौ यदष्टाक्षंरा तेनं॥१५॥

गायत्री यदेकांदशाक्षरा तेनं त्रिष्टुग्यद्वादंशाक्षरा तेन् जगंती सा वा एषर्व्सर्वाणि छन्दारंसि यदेतय्रचा दीक्षयंति सर्वेभिरेवैनं छन्दोंभिदीक्षयति सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदर सप्तपंदा शकेरी पृशवः शकेरी पृशूनेवावं रुन्द्व एकंस्माद्क्षरादनांप्तम्प्रथमम्पदन्तस्माद्यद्वाचोऽनांप्तन्तन्मंनुष्यां उपं जीवन्ति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इंव हि प्रजापतिः प्रजापंतेरास्य न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापंतिः प्रजा असृंजत प्रजानार सृष्टौ॥१६॥

अग्नये ता वृंधात्वृचा सुख्यन्तेनं जुहोति पश्चंदश च॥२॥॥———[२] ऋख्सामे वै देवेभ्यों युज्ञायातिष्ठमाने कृष्णों रूपं कृत्वाप्त्रम्यांतिष्ठतान्तें उमन्यन्त यं वा इमे उपाव्थ्स्यतः स इदं भेविष्यतीति ते उपांमन्नयन्त ते अहोरात्रयों महिमानं मपनिधायं देवानुपावंतितामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुकं कृष्णाजिनस्येष साम्नो यत्कृष्णमृंख्सामयोः शिल्पे स्थ इत्यांहर्ष्सामे एवावं रुन्ध एषः॥१७॥

वा अह्नो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्यैष रात्रिया यत्कृष्णं यदेवैनयोस्तत्र न्यंक्तं तदेवावं रुन्द्धे कृष्णाजिनेन दीक्षयति ब्रह्मणो वा एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनं ब्रह्मणैवैनं दीक्षयतीमान्धिय शिक्षमाणस्य देवेत्यांह यथायजुरेवैतद्गर्भो वा एष यदीक्षित उल्बं वासः प्रोण्ते तस्मात्॥१८॥

गर्भाः प्रावृंता जायन्ते न पुरा सोमंस्य ऋयादपौण्वीत् यत्पुरा सोमंस्य ऋयादंपोण्वीत गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्यः क्रीते सोमेऽपौण्ति जायंत एव तदथो यथा वसीया सम्प्रत्यपोण्ति ताहगेव तदिङ्गिरसः सुवृर्गं लोकं यन्त ऊर्जं व्यंभजन्त ततो यदत्यिशिष्यत् ते श्रा अंभवन्नूर्ग्वे श्रा यच्छेर्मयी॥१९॥

मेखंला भवत्यूर्जमेवावं रुन्द्धे मध्यतः सन्नंह्यति मध्यत

एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मौन्मध्यत ऊर्जा भुंञ्जत ऊर्धं वै पुरुषस्य नाभ्यै मेध्यंमवाचीनंममेध्यं यन्मध्यतः संनह्यंति मेध्यं चैवास्यांमेध्यं च व्यावर्तयतीन्द्रो वृत्राय वज्रम्प्राहंरथ्स त्रेधा व्यंभवथ्स्प्र्यस्तृतीय रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयम्॥२०॥

येंऽन्तःश्वरा अशींर्यन्त ते श्वरा अभवन्तच्छ्राणा श्रेशर्त्वं वज्रो वे श्वराः क्षुत्खलु वे मंनुष्यंस्य भ्रातृंव्यो यच्छंर्मयी मेखंला भवंति वज्रेणैव साक्षात्क्षुधम्भ्रातृंव्यम्मध्यतोऽपं हते त्रिवृद्धंवित त्रिवृद्धे प्राणिस्निवृतंमेव प्राणम्मध्यतो यजमाने दधाति पृथ्वी भवति रज्जूनाव्याँवृत्त्यै मेखंलया यजमानन्दीक्षयति योक्रेण पत्नीम्मिथुन्त्वायं॥२१॥

युज्ञो दक्षिणाम्भ्यंध्यायता । समंभवत्तदिन्द्रोंऽचाय्थ्यों-ऽमन्यत् यो वा इतो जंनिष्यते स इदम्भंविष्यतीति ताम्प्राविश्वत्तस्या इन्द्रं एवाजांयत् सोऽमन्यत् यो वै मदितोऽपरो जनिष्यते स इदम्भंविष्यतीति तस्यां अनुमृश्य् योनिमाच्छिन्थ्सा सूतवंशाभवत्तथ्सूतवंशाये जन्मं॥२२॥

ता हस्ते न्यंबेष्टयत् ताम्मृगेषु न्यंदधाथ्सा कृष्णविषाणाभंवदिन्द्रंस्य योनिंरसि मा मां हि सीरितिं

कृष्णविषाणाम्त्र यंच्छति सयोनिमेव यज्ञं केरोति सयोनिन्दक्षिणा् सयोनिमिन्द्र सयोनित्वायं कृष्यै त्वा सुस्रस्याया इत्याह् तस्मादकृष्टपुच्या ओषंधयः पच्यन्ते सुपिप्पुलाभ्यस्त्वौषंधीभ्य इत्याह् तस्मादोषंधयः फलं गृह्णन्ति यद्धस्तेन॥२३॥

कृष्डूयेतं पामन्म्भावंकाः प्रजाः स्युर्यथ्रमयंत नग्नम्भावंकाः कृष्णविषाणयां कण्डूयतेऽपिगृह्यं स्मयते प्रजानां गोपीथाय न पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामवं चृतेद्यत्पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामवंचृतेद्योनिः प्रजानां परापातंका स्यात्रीतासु दक्षिणासु चात्वांले कृष्णविषाणाम्प्रास्यंति योनिर्वे यज्ञस्य चात्वांलं योनिः कृष्णविषाणा योनांवेव योनिन्दधाति यज्ञस्यं सयोनित्वायं॥२४॥

रुख एष तस्मांच्छर्मयी यूपस्तृतीयम्मिथुन्त्वाय जन्म हस्तेनाष्टाचंत्वारिश्शच॥॥॥[३] वाग्वे देवेभ्योऽपाँकामद्यज्ञायातिष्ठमाना सा वनस्पतीन्प्राविश् वाग्वनस्पतिष् वदति या दन्दभौ या तृणंवे या वीणांयां

वाग्वनस्पतिषु वदित या दुन्दुभौ या तूणवे या वीणायां यहीं क्षितदण्डम्प्रयच्छति वाचमेवावं रुन्द् औदुंम्बरो

भवत्यूग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवावं रुन्दे मुखेन सिमितो भवति मुख्त एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मुख्त ऊर्जा भुंअते॥२५॥

ऋीते सोमें मैत्रावरुणायं दण्डम्प्र यंच्छति मैत्रावरुणो हि पुरस्तांदृत्विग्भ्यो वाचं विभजंति तामृत्विजो यजंमाने प्रति ष्ठापयन्ति स्वाहां यज्ञम्मन्सेत्यांह् मनंसा हि पुरुषो यज्ञमंभिगच्छंति स्वाहा द्यावांपृथिवीभ्यामित्यांह् द्यावांपृथिव्योर्हि यज्ञः स्वाहोरोर्न्तरिक्षादित्यांहान्तरिक्षे हि यज्ञः स्वाहां यज्ञं वातादारंभ इत्यांहायम्॥२६॥ वाव यः पवंते स यज्ञस्तमेव साक्षादा रंभते मुष्टी करोति वाचं यच्छति यज्ञस्य धत्या अदीक्षिष्टायम्बाह्मण

वाव यः पवत स युज्ञस्तम्व साक्षादा रभत मुष्टा करोति वार्चं यच्छति युज्ञस्य धृत्या अदीक्षिष्टायम्ब्रीह्मण इति त्रिरुपार्श्वाह देवेभ्यं एवैन्म्प्राह् त्रिरुचैरुभयेंभ्य एवैनं देवमनुष्येभ्यः प्राह् न पुरा नक्षत्रेभ्यो वाच्ं वि सृंजेद्यत्पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं विसृजेद्यज्ञं विच्छिन्द्यात्॥२७॥

उदितेषु नक्षेत्रेषु व्रतं कृणुतेति वाचं वि सृजिति यज्ञव्रतो वै दींक्षितो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृजिति यदि विसृजेद्वैष्ण्वीमृच्मन् ब्र्याद्यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञेनैव यज्ञ १ सं तंनोति दैवीन्धियंम्मनामह् इत्यांह युज्ञमेव तन्म्रंदयति सुपारा नो असुद्वश् इत्यांह व्युंष्टिमेवावं रुन्द्वे॥२८॥

ब्रह्मवादिनों वदन्ति होत्व्यं दीक्षितस्यं गृहा(३)इ न होत्व्या(३)मितिं हुविर्वे दीक्षितो यज्जंहुयाद्यजंमानस्यावदायं जुहुयाद्यत्र जुंहुयाद्यंज्ञपुरुरुन्तिरंयाद्ये देवा मनोजाता मनोयुज इत्यांह प्राणा वै देवा मनोजाता मनोयुज्यस्तेष्वेव प्रोक्षं जुहोत् तन्नेवं हुतं नेवाहुंत स्वपन्तं वै दीक्षित र रक्षारंसि जिघारसन्त्यग्निः॥२९॥

खलु वै रंक्षोहाग्ने त्वर सु जांगृहि वयर सु मन्दिषीमहीत्यांहाग्निमेवाधिपां कृत्वा स्विपिति रक्षंसामपहत्या अब्रत्यमिव वा एष करोति यो दीक्षितः स्विपिति त्वमंग्ने व्रत्पा असीत्यांहाग्निर्वे देवानां व्रतपंतिः स एवैनं ब्रतमालम्भयति देव आ मर्त्येष्वेत्यांह देवः॥३०॥

ह्यंष सन्मर्त्यंषु त्वं युज्ञेष्वीड्य इत्यांहैत १ हि युज्ञेष्वीड्ते ऽप् वै दींक्षिताथ्मुंषुपुषं इन्द्रियं देवताः क्रामन्ति विश्वं देवा अभि मामावंवृत्रत्रित्यांहेन्द्रियेणैवैनं देवतांभिः सं नयिति यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्यावंत एव पृश्निम दीक्षेत् तावंन्तोऽस्य पृशवंः स्यू रास्वेयंत्॥३१॥

सोमा भूयों भरेत्याहापंरिमितानेव पृशूनवं रुन्द्धे चन्द्रमंसि मम् भोगाय भवेत्याह यथादेवतमेवैनाः प्रतिं गृह्णाति वायवै त्वा वर्रुणाय त्वेति यदेवमेता नानुंदिशेदयंथादेवतं दक्षिणा गमयेदा देवताभयो वृश्च्येत यदेवमेता अनुदिशतिं यथादेवतमेव दक्षिणा गमयति न देवताभ्य आ॥३२॥

वृश्च्यते देवीरापो अपां नपादित्यांह यद्वो मेध्यं यज्ञिय र सदेंवं तद्वो मार्व क्रमिष्मिति वावैतदाहाच्छिन्नं तन्तुं पृथिव्या अनुं गेष्मित्यांह सेतुंमेव कृत्वात्येति॥३३॥

भुञ्जतेऽयञ्छिन्द्याद्रु-धेऽग्निराह देव इयंद्वेवतांभ्य आ त्रयंस्त्रि॰शच॥४॥॥———[४]

देवा वै देवयजंनमध्यवसाय दिशो न प्राजांनन्तेऽ श्रं न्योंन्यमुपांधावन्त्वया प्र जांनाम् त्वयेति तेऽदित्या श्रं समंध्रियन्त त्वया प्र जांनामेति साब्रंबीद्वरं वृणे मत्प्रांयणा एव वो यज्ञा मदुंदयना असन्निति तस्मांदादित्यः प्रांयणीयों यज्ञानांमादित्य उंदयनीयः पश्चं देवतां यजित पश्च दिशों दिशाम्प्रज्ञांत्ये॥ ३४॥ अथो पश्चौक्षरा पङ्किः पाङ्को युज्ञो युज्ञमेवावं रुन्द्वे पथ्याः स्वस्तिमंयजन्त्राचीमेव तया दिश्मप्राजांनन्नग्निनां दिश्वणा सोमेन प्रतीचीः सिवृत्रोदीचीमदित्योध्वाम्पथ्याः स्वस्ति यंजित प्राचीमेव तया दिश्मप्र जांनाति पथ्याः स्वस्तिमिष्ट्वाग्नीषोमौ यजित चक्षंषी वा एते युज्ञस्य यद्ग्नीषोमौ ताभ्यांमेवानं पश्यति॥३५॥

अग्नीषोमांविष्ट्वा संवितारंं यजित सवितृप्रंसूत एवानुं पश्यति सवितारंमिष्ट्वादितिं यजतीयं वा अदितिरस्यामेव प्रंतिष्ठायानुं पश्यत्यदिंतिमिष्ट्वा मांरुतीमृचमन्वांह मरुतो वै देवानां विशों देवविशं खलु वै कर्ल्पमानम्मनुष्यविशमनुं कल्पते यन्मांरुतीमृचंमन्वाहं विशां कुर्स्ये ब्रह्मवादिनों वदन्ति प्रयाजवंदनन्याजम्प्रांयणीयं कार्यमन्याजवंत्॥३६॥ अप्रयाजमुंदयनीयमितीमे वै प्रयाजा अमी अंनूयाजाः सैव सा यज्ञस्य सन्तंतिस्तत्तथा न कार्यमात्मा वै प्रयाजाः प्रजानूयाजा यत्प्रयाजानंन्तरियादात्मानंमन्तरियाद्यदंनूयाजानं खलु वै युज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदनुं यज्ञः परां भवति यज्ञं पंराभवंन्तं यजंमानोऽन्॥३७॥

परां भवति प्रयाजवंदेवानूंयाजवंत्प्रायणीयं कार्यम्प्रयाजवंदन् नात्मानंमन्तरेति न प्रजां न यज्ञः पंराभवंति न यजमानः प्रायणीयंस्य निष्कास उंदयनीयंम्भि निर्वपति सैव सा यज्ञस्य सन्तंतिर्याः प्रायणीयंस्य याज्यां यत्ता उंदयनीयंस्य याज्याः कुर्यात्परांङ्मुं लोकमा रोहेत्प्रमायुंकः स्याद्याः प्रायणीयंस्य पुरोनुवाक्यांस्ता उंदयनीयंस्य याज्याः करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रतिं तिष्ठति॥३८॥

प्रज्ञांत्ये पश्यत्यनूयाजवृद्यजंमानोऽनुं पुरोनुवाक्यांस्ता अष्टौ चं॥५॥॥————[५]

कृद्रश्च वै स्ंपूर्णी चांत्मरूपयोरस्पर्धता स् सा कृद्रः संपूर्णीमंजयथ्साब्रं वीत्तृतीयंस्यामितो दिवि सोमस्तमा हंर् तेनात्मानं निष्क्रींणीष्वेतीयं वै कृद्रूरसौ स्ंपूर्णी छन्दा श्रेसि सौपर्णेयाः साब्रं वीद्रस्मै वै पितरौं पुत्रान्बिंभृतस्तृतीयंस्यामितो दिवि सोमस्तमा हंर् तेनात्मानं निष्क्रींणीष्व॥३९॥

इतिं मा कुद्रूरंवोच्दिति जगृत्युदंपत्चतुंर्दशाक्षरा सती साप्राप्य न्यंवर्तत् तस्यै द्वे अक्षरे अमीयेता साप्राप्य सा पश्मिश्च दीक्षया चागंच्छत्तस्माञ्जगंती छन्दंसाम्पश्च्यंतमा तस्मात्पशुमन्तं दीक्षोपं नमति त्रिष्टुगुदंपत्त्र्रयोदशाक्षरा सती साप्रांप्य न्यंवर्तत् तस्यै द्वे अक्षरे अमीयेता साप्रांप्य न्यंवर्तत् तस्यै द्वे अक्षरे अमीयेता साप्रांप्य

तपंसा चार्गच्छ्तस्मांत्रिष्टुभों लोके माध्यंदिने सर्वने दक्षिणा नीयन्त पृतत्खलु वाव तप इत्यांहुर्यः स्वं ददातीति गायत्र्युदंपत्चतुंरक्षरा सत्यंजया ज्योतिषा तमंस्या अजाभ्यंरुन्द्ध तद्जायां अज्ञत्व सा सोमं चाहंरच्रत्वारि चाक्षराणि साष्टाक्षंरा समंपद्यत ब्रह्मवादिनों वदन्ति॥४१॥

कस्मांथ्सत्याद्गांयत्री किनेष्ठा छन्दंसाः स्ती यंज्ञमुखं परीयायेति यदेवादः सोममाहंर्त्तस्मांद्यज्ञमुखं पर्येत् तस्मांतेज्ञस्विनीतमा प्रद्यां द्वे सर्वने समगृह्णान्मुखेनैकं यन्मुखेन समगृह्णात्तदंधयत्तस्माद्वे सर्वने शुक्रवंती प्रातःसवनं च माध्यंदिनं च तस्मांतृतीयसवन ऋजीषम्भि षुण्वन्ति धीतिमेव हि मन्यंन्ते॥४२॥

आशिर्मवं नयति सशुऋत्वायाथो सम्भंरत्येवैन्तः सोमंमाह्रियमाणं गन्धवी विश्वावंसुः पर्यमुष्णाथ्स तिस्रो रात्रीः परिमुषितोऽवस्त्तस्मात्तिस्रो रात्रीः कीतः सोमो वसित ते देवा अंब्रुवन्थ्स्रीकामा वै गन्धवीः स्त्रिया निष्क्रीणामेति ते

वाच् अयमेकंहायनीं कृत्वा तया निरंक्रीण्न्थ्सा रोहिद्रूपं कृत्वा गंन्ध्वेभ्यः॥४३॥

अप्तरम्यांतिष्ठत्तद्रोहितो जन्म ते देवा अंब्रुवन्नपं युष्मदर्न्नमीन्नास्मानुपावंतिते वि ह्वंयामहा इति ब्रह्मं गन्धवां अवंदन्नगायं देवाः सा देवान्गायंत उपावंतित तस्माद्रायंन्त् इ स्त्रियः कामयन्ते कामुंका एन् इ स्त्रियो भवन्ति य एवं वेदाथो य एवं विद्वानिष जन्येषु भवंति तेभ्यं एव दंदत्युत यद्वहृत्याः॥४४॥

भवन्त्येकहायन्या क्रीणाति वाचैवेन् सर्वया क्रीणाति तस्मादेकहायना मनुष्यां वाचं वदन्त्यकूट्याऽकंण्याऽ कांण्याऽश्लेण्याऽसंप्तशफया क्रीणाति सर्वयेवैनं क्रीणाति यच्छेतयां क्रीणीयादुश्चर्मा यजंमानः स्याद्यत्कृष्णयांनुस्तरंणी स्यात्प्रमायंको यजंमानः स्याद्यद्विरूपया वात्रंघी स्याय्यस वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयादरुणयां पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वे सोमंस्य रूपः स्वयेवैनं देवतंया क्रीणाति॥४५॥

निष्क्रींणीष्व दक्षिंणाभिश्च वदन्ति मन्यंन्ते गन्धुर्वेभ्यों बुहुतंयाः पिङ्गाक्ष्या दशं च॥६॥॥ [६]

तिष्ठिरंण्यमभवृत्तस्मांद्द्यो हिरंण्यम्पुनित ब्रह्मवादिनों वदित्ति कस्मांध्सृत्यादेनस्थिकेन प्रजाः प्रवीयन्तेऽ-स्थन्वतींर्जायन्त इति यिष्ठिरंण्यं घृतेऽवधायं जुहोति तस्मादनस्थिकेन प्रजाः प्र वीयन्तेऽस्थन्वतींर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यद्भृतं तेजो हिरंण्यमियं ते शुक्र तन्रिदं वर्च इत्याह सर्तेजसमेवन् स्तिन्म्॥४६॥

क्रोत्यथो सम्भंरत्येवैनं यदबंद्धमवद्ध्याद्गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्युर्बद्धमवं दधाति गर्भाणां धृत्ये निष्टक्यंम्बध्नाति प्रजानां प्रजननाय वाग्वा एषा यथ्सोम्कर्यणी जूरसीत्यांह् यद्धि मनसा जवंते तद्वाचा वदंति धृता मनसेत्यांह् मनसा हि वाग्धृता जुष्टा विष्णंव इत्यांह॥४७॥

यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञायैवेनां जुष्टां करोति तस्यांस्ते स्त्यसंवसः प्रस्व इत्यांह सिवृतृप्रंसूतामेव वाच्मवं रुन्धे काण्डेंकाण्डे वे क्रियमांणे यज्ञ र रक्षा रेसि जिघा रसन्त्येष खलु वा अरंक्षोहतः पन्था यों उग्नेश्च सूर्यस्य च सूर्यस्य चक्षुरारुहमग्नेरक्षणः क्नीनिकामित्यांह य एवारंक्षोहतः पन्थास्तर स्मारोहित॥४८॥

वाग्वा एषा यथ्मों मुक्तयंणी चिदंसि मुनासीत्यां हु शास्त्ये वैनां मेतत्तरमां च्छिष्टाः प्रजा जांयन्ते चिद्सीत्यां हु यद्धि मनंसा चेतयंते तद्दाचा वदंति मुनासीत्यां हु यद्धि मनंसा मिगच्छंति तत्करोति धीर्सीत्यां हु यद्धि मनंसा ध्यायंति तद्दाचा॥४९॥

वदंति दक्षिणासीत्यांह् दक्षिणा ह्यंषा यज्ञियासीत्यांह यज्ञियांमेवेनां करोति क्षित्रियासीत्यांह क्षित्रिया ह्यंषादितिरस्युभ्य यदेवादित्यः प्रायणीयो यज्ञानांमादित्य उदयनीयस्तस्मादेवमांह् यदबंद्धा स्यादयंता स्याद्यत्पंदिबद्धानुस्तरंणी स्यात्प्रमायुंको यज्ञंमानः स्यात्॥५०॥

यत्केणगृहीता वात्रंघ्री स्याथ्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयान्मित्रस्त्वां पदि बंध्रात्वित्यांह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैवैनां पदि बंध्राति पूषाध्वनः पात्वित्यांहेयं वै पूषेमामेवास्यां अधिपामंकः सम्ष्या इन्द्रायाध्यक्षायेत्याहेन्द्रमेवास्या अध्यक्षं करोति॥५१॥

अनुं त्वा माता मन्यतामनुं पितेत्याहानुंमतयैवैनंया क्रीणाति सा देवि देवमच्छेहीत्यांह देवी ह्येषा देवः सोम् इन्द्रांय सोम्मित्याहेन्द्रांय हि सोमं आह्रियते यदेतद्यजुर्न ब्रूयात्परांच्येव सोम्कयंणीयाद्रुद्रस्त्वा वंर्तयत्वित्यांह रुद्रो वै क्रूरः॥५२॥

देवानान्तमेवास्ये प्रस्तां हथात्यावृत्त्ये क्रूरमिंव वा पृतत्करोति यद्रुद्रस्यं कीर्तयंति मित्रस्यं प्थेत्यां हु शान्त्यें वाचा वा एष वि कीणीते यः सोमक्रयंण्या स्वस्ति सोमंसखा पुनरेहिं सह र्य्येत्यांह वाचैव विकीय पुनरात्मन्वाचं धत्तेऽनुंपदासुकास्य वाग्भंवति य एवं वेदं॥५३॥

सर्तनुं विष्णंव इत्याह सुमारीहति ध्यायंति तद्वाचा यजमानः स्यात्करोति कूरो

षद्वान्यनु नि ऋांमिति षड्हं वाङ्गातिं वदत्युत संवथ्सरस्यायंने यावंत्येव वाक्तामवं रुन्द्धे सप्तमे पदे जुंहोति सप्तपंदा शक्कंरी पृशवः शक्कंरी पृशूनेवावं रुन्द्धे सप्त ग्राम्याः पृशवः स्प्तारण्याः सप्त छन्दा रस्युभयस्यावं रुद्धे वस्त्यंसि रुद्रासीत्यांह रूपमेवास्यां पृतन्मंहिमानम्॥५४॥

व्याचंष्टे बृहस्पतिंस्त्वा सुम्ने रंण्वत्वित्यांह ब्रह्म वै

देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्में पृश्ननवं रुन्द्धे रुद्रो वसुंभिरा चिकेत्वित्याहावृत्त्ये पृथिव्यास्त्वां मूर्धन्ना जिंघिम देवयजेन् इत्याह पृथिव्या ह्येष मूर्धा यद्देवयजेन्मिडांयाः पृद इत्याहेडांये ह्येतत्पदं यथ्सोम्कयंण्ये घृतवंति स्वाहां॥५॥

इत्यांह् यदेवास्ये प्रदाद्धृतमपींड्यत् तस्मादेवमांह् यदेष्वर्युरंन्ग्रावाहुंतिं जुहुयाद्न्थों ऽध्वर्युः स्याद्रक्षा १ सि यज्ञ १ हंन्युर्हिरंण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुंहोति नान्थों ऽध्वर्युर्भवंति न यज्ञ १ रक्षा १ सि प्रन्ति काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञ १ रक्षा १ सि जिघा १ सन्ति परितिखित् १ रक्षः परितिखिता अरांतय इत्यांह् रक्षंसामपंहत्ये॥ ५६॥

इदम्ह रक्षंसो ग्रीवा अपि कृन्तामि यों उस्मान्द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्म इत्यांह् द्वौ वाव पुरुषो यं चैव द्वेष्टि यश्चेंन्ं द्वेष्टि तयोरेवानंन्तरायं ग्रीवाः कृन्तित पृशवो वै सोमुक्रयंण्ये पृदं यांवत्त्मूत र सं वंपित पृश्नेवावं रुन्द्वेऽस्मे राय इति सं वंपत्यात्मानमेवाध्वर्युः॥५७॥

पृशुभ्यो नान्तरेति त्वे राय इति यर्जमानाय प्र यंच्छिति यर्जमान एव र्यिन्दंधाति तोते राय इति पिर्ह्निया अर्धो वा एष आत्मनो यत्पत्नी यथां गृहेषुं निधत्ते ताहगेव तत्त्वष्टीमती ते सपेयेत्यांह त्वष्टा वै पंशूनाम्मिथुनाना र रूपकृद्रूपमेव पशुषुं दधात्यस्मै वै लोकाय गार्हंपत्य आधीयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्गार्हंपत्य उपवपेदस्मिल्लांके पंशुमान्थ्र्याद्यदांहवनीयेऽमुष्मिलांके पंशुमान्थ्र्याद्यदांहवनीयेऽमुष्मिलांके पंशुमान्थ्र्याद्वयांह्यनीयेऽमुष्मिलांके पंशुमान्थ्र्याद्वयांह्यनीयेऽमुष्मिलांके पंशुमान्थ्र्याद्वयांह्यस्योद्भयोरुपं वपत्युभयोरेवेनंलांकयोः पशुमन्तं करोति॥५८॥

मृह्मिन् स्वाहापंहत्या अध्वर्ष्यंयते चतुर्विभःशतिश्वादा॥———[८] ब्रह्मवादिनो वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३) इति सोमो वा ओषंधीनाः राजा तस्मिन् यदापंत्रं ग्रस्तिनमेवास्य तद्यद्विचनुयाद्यथास्याद्भितं निष्विदति ताद्दगेव तद्यन्न विचिन्याद्यथाक्षन्नापंत्रं

विधावंति ताहगेव तत्क्षोधुंकोऽध्वर्यः स्यात्क्षोधुंको यजमानः सोमंविक्रयिन्थ्सोम रेशोध्येत्येव ब्रूयाद्यदीतंरम्॥५९॥

यदीतंरमुभयेनैव सोमिविक्रियणंमर्पयित तस्माँथ्सोमिविक्रयी क्षोधंकोऽरुणो हं स्माहौपंवेशिः सोमक्रयंण एवाहं तृंतीयसवनमवं रुन्ध इतिं पशूनां चर्मन्मिमीते प्शूनेवावं रुन्दे पृशवो हि तृतीय् सर्वनं यङ्कामयेतापृशुः स्यादित्यृंक्षृतस्तस्यं मिमीतृक्षं वा अंपश्वयमंपृशुरेव भंवति यं कामयेत पशुमान्थ्स्यात्॥६०॥

इतिं लोम्तस्तस्यं मिमीतृतद्वै पंशूनाः रूपः रूपेणेवास्में पृशूनवं रुन्द्वे पशुमानेव भंवत्यपामन्तें कीणाति सरंसमेवेनंं कीणात्यमात्योऽसीत्यांहामैवेनं कुरुते शुक्रस्ते ग्रह् इत्यांह शुक्रो ह्यांस्य ग्रहोऽनुसाच्छं याति महिमानंमेवास्याच्छं यात्यनंसा॥६१॥

अच्छं याति तस्मांदनोवाह्य समे जीवंनं यत्र खलु वा एत शीर्षणा हरेन्ति तस्मांच्छीर्षहार्यं गिरौ जीवंनम्भि त्यं देव संवितार्मित्यतिछन्दसूर्चा मिमीतेऽतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा स्मि सर्वेभिरेवेनं छन्दोंभिर्मिमीते वर्ष्म वा एषा छन्दंसां यदितंच्छन्दा यदितंच्छन्दसूर्चा मिमीते वर्ष्मैवेन समानानां करोत्येकंयैकयोध्सर्गम्॥६२॥

मिमीतेऽयांतयाम्नियायातयाम्नियैवैनंम्मिमीते तस्मान्नानांवीय अङ्गुलेयः सर्वांस्वङ्गुष्ठमुप् नि गृंह्णाति तस्मांथ्समावंद्वीर्यो्-ऽन्याभिरङ्गुलिंभिस्तस्माथ्सर्वा अनु सं चंरति यथ्सह सर्वाभिर्मिमीत् सङ्श्लिष्टा अङ्गुलयो जायेर्न्नेकयैकयोथ्सर्गिम्मिर्म तस्माद्विभंक्ता जायन्ते पश्च कृत्वो यजुंषा मिमीते पश्चौक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्धे पश्च कृत्वंस्तूष्णीम्॥६३॥

दश् सम्पंचन्ते दशाँक्षरा विराडन्नं विराडिताजैवान्नाद्यमवं रुन्द्धे यद्यजुंषा मिमीते भूतमेवावं रुन्द्धे यत्तूष्णीम्भविष्यद्यद्धे तावानेव सोमः स्याद्यावंन्तम्मिमीते यजंमानस्यैव स्यान्नापि सदस्यांनां प्रजाभ्यस्त्वेत्युप् समूहित सदस्यांनेवान्वाभंजित वाससोपं नहाति सर्वदेव्त्यं वै॥६४॥

वासः सर्वाभिरेवैनं देवतांभिः समर्धयति पृशवो वै सोमंः प्राणाय त्वेत्युपं नह्यति प्राणमेव पृशुषुं दधाति व्यानाय त्वेत्यनुं श्वन्थति व्यानमेव पृशुषुं दधाति तस्मांथ्स्वपन्तं प्राणा न जंहति॥६५॥

इतंरम्पशुमान्थ्रयाँद्यात्यनंसोथ्सर्गन्तूष्णीः संविदेव्तयं वै त्रयंस्त्रिःशच॥९॥॥——[९] यत्कलयां ते शफेनं ते क्रीणानीति पणेतागों अर्घः

यत्कुलयां ते शुफेनं ते क्रीणानीति पणेतागीं अर्घ क् सोमं कुर्यादगीं अर्घं यजमान्मगीं अर्घमध्वर्यक्वीस्तु महिमान् नावं तिरेद्रवां ते क्रीणानीत्येव ब्रूयाद्रोअर्घमेव सोमं क्रोतिं गोअर्घं यजमानं गोअर्घमध्वर्युन्न गोर्महिमान्मवं तिरत्यजयां क्रीणाति सतंपसमेवैनं क्रीणाति हिरंण्येन क्रीणाति सश्कमेव॥६६॥

पुनं कीणाति धेन्वा कीणाति साशिरमेवेनं कीणात्यृष्भेणं कीणाति सेन्द्रंमेवेनं कीणात्यन्डुहाँ कीणाति विहुर्वा अनुङ्गान् विहेनेव विहे युज्ञस्यं कीणाति मिथुनाभ्यां कीणाति मिथुनस्यावंरुद्धौ वासंसा कीणाति सर्वदेव्त्यं वे वासः सर्वांभ्य प्वेनं देवतांभ्यः कीणाति दश् सम्पंद्यन्ते दशांक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्द्रे॥६७॥

तपंसस्तनूरंसि प्रजापंतेर्वण् इत्यांह पृशुभ्यं एव तदंध्वर्युर्नि हुंत आत्मनोऽनांव्रस्काय गच्छंति श्रियम्प्र पृश्नांप्रोति य एवं वेदं शुक्रं ते शुक्रेणं कीणामीत्यांह यथायजुरेवैतद्देवा वै येन् हिरंण्येन सोममकीणन्तदंभीषहा पुन्रादंदत को हि तेजंसा विक्रेष्यत इति येन् हिरंण्येन॥६८॥

सोमंं क्रीणीयात्तदंभीषहा पुन्रा दंदीत तेजं एवात्मन्धंते-ऽस्मे ज्योतिः सोमविक्रयिणि तम् इत्यांह ज्योतिरेव यजंमाने दधाति तमंसा सोमिवक्रियणंमर्पयति यदनुपग्रथ्य हुन्याद्दंन्द्रशूकास्ता समा स्पाः स्युरिदम्ह स्पर्णां दन्द्रशूकांनां ग्रीवा उपं ग्रश्नामीत्याहादंन्द्रशूकास्ता समा से स्पर्ण भंवन्ति तमंसा सोमिवक्रियणं विध्यति स्वानं॥६९॥ भ्राजेत्यांहैते वा अमुष्मिं श्लांके सोमंमरक्षन्तेभ्योऽधि सोम्माहं रन् यदेतेभ्यः सोम्कर्यणान्नानं दिशेदकीं तोऽस्य सोमः स्यान्नास्यैतंऽमुष्मिं श्लांके सोम रक्षेयुर्यदेतेभ्यः सोम्कर्यणाननुदिशति की्तौंऽस्य सोमं भवत्येतैं-ऽस्यामुष्मिं श्लांके सोम रक्षिय् रक्षेयुर्यदेतेभ्यः रक्षेयुष्येते सोम रक्षेयुर्यदेतेभ्यः सोम्कर्यणाननुदिशति की्तौंऽस्य सोमों भवत्येतैं-ऽस्यामुष्मिं श्लांके सोम रक्षिन्त॥७०॥

सशुंऋमेव रुन्ध इति येन हिरंण्येन स्वान चतुंश्चत्वारि शच ॥10॥॥———[१०]

वारुणो वै कीतः सोम् उपनद्धो मित्रो न एहि सुमित्रधा इत्याह शान्त्या इन्द्रंस्योरुमा विश दक्षिणमित्याह देवा वै य सोम्मकीणन्तमिन्द्रंस्योरौ दक्षिण आसांदयन्नेष खलु वा एतर्हीन्द्रो यो यजंते तस्मादेवमाहोदायुषा स्वायुषेत्यांह देवतां एवान्वारभ्योत्॥७१॥

तिष्ठत्युर्वन्तिरिक्षमिन्वहीत्यांहान्तिरिक्षदेवत्यो ई ह्यंतर्हि सोमोऽदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ सीदेत्यांह यथायुजुरेवैतिद्वे वा एनमेतदंर्धयित यद्वांरुण सन्तंम्मैत्रं करोतिं वारुण्यर्चा सांदयति स्वयैवैनं देवतंया समर्धयति वासंसा पूर्यानंहाति सर्वदेवृत्यं वै वासः सर्वाभिरेव॥७२॥ एनं देवतांभिः समर्धयत्यथो रक्षंसामपंहत्यै वनेषु व्यन्तिरक्षं ततानेत्यांह वनेषु हि व्यन्तिरक्षं ततान् वाज्मर्वृथ्स्वत्यांह् वाज् इ ह्यवंथ्सु पयो अघ्नियास्वित्यांह पयो ह्यंघ्रियासं हथ्सु ऋतुमित्यांह हथ्सु हि ऋतुं वर्रुणो विक्ष्वंग्निमित्यांह वरुंणो हि विक्ष्वंग्निन्दिवि सूर्यम्॥७३॥ इत्यांह दिवि हि सूर्ये सोम्मद्रावित्यांह ग्रावांणो वा अद्रंयस्तेषु वा एष सोमंं दधाति यो यजंते तस्मदिवमाहोदु त्यं जातवेदसमितिं सौर्यर्चा कृष्णाजिनम्प्रत्यानंह्यति रक्षंसामपंहत्या उस्रावेतं धूर्षाहावित्यांह यथायुजुरेवैतत्प्र च्यंवस्व भुवस्पत् इत्यांह भूतानार् हि॥७४॥ एष पतिर्विश्वांन्यभि धामानीत्यांह विश्वांनि ह्ये ई षोंऽभि धामांनि प्रच्यवंते मा त्वां परिपरी विंद्दित्यां ह् यदेवादः सोमंमाह्रियमांणं गन्ध्वो विश्वावंसुः पर्यमुंष्णात्तरमदिवमाहापंरिमोषाय यजंमानस्य स्वस्त्ययंन्यसीत यजंमानस्यैवैष यज्ञस्यांन्वारुम्भोऽनंवछित्त्यै वर्रुणो वा एष यजंमानमभ्यैति यत्॥७५॥

ऋीतः सोम् उपंनद्धो नमों मित्रस्य वर्रुणस्य चक्षंस् इत्यांह् शान्त्या आ सोमं वहंन्त्यग्निना प्रति तिष्ठते तौ सम्भवंन्तौ यजंमानम्भि सम्भवतः पुरा खलु वावेष मेधायात्मानंमारभ्यं चरित यो दीक्षितो यदंग्रीषोमीयंम्पशुमालभंत आत्मिनष्क्रयंण एवास्य स तस्मात्तस्य नाश्यं पुरुषिनष्क्रयंण इव ह्यथो खल्वांहुर्ग्नीषोमाभ्यां वा इन्द्रो वृत्रमंहृन्निति यदंग्नीषोमीयंम्पशुमालभंते वार्त्रघ्न एवास्य स तस्माद्वाश्यं वारुण्यर्चा परि चरित स्वयैवेनं देवतंया परि चरित॥७६॥

अन्वारभ्योथ्सर्वाभिरेव सूर्यं भूताना् होति यदांहुः सप्तवि शितिश्च॥11॥॥——[१९]

यदुभौ देवासुरा मिथस्तेषार्थं सुवर्गं यद्वा अनीशानः पुरोहंविषि तेभ्यः सोत्तंरवेदिर्बृद्धं देवस्याभ्रिष्ट् शिरो वा एकांदश॥11॥ यदुभावित्यांह देवानाः युज्ञो देवेभ्यो न रथांय यजनानाय पुरस्तांदुर्वाचीन्नवंपश्चाशत्॥59॥ यदुभौ दुह एवैनाम्॥॥————[१२]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.